

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

**de staatssecretaris van Justitie,
appellant,**

**tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/1042 en 07/1046 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 20 maart 2007 in het geding tussen:**

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 januari 2007 heeft de minister van Justitie een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 20 maart 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat appellant (hierna: de staatssecretaris) een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 17 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

De vreemdeling heeft nadere stukken ingediend. Deze zijn aan de staatssecretaris toegezonden.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De in grief 1 opgeworpen rechtsvragen heeft de Afdeling in de uitspraak van 13 september 2007 in zaak no. 200703323/1 (www.raadvanstate.nl) beantwoord. De overwegingen van die uitspraak zijn ook in dit geval van toepassing, zodat de grief slaagt.

2.2. In grief 2 klaagt de staatssecretaris dat de voorzieningenrechter, door te overwegen dat de staatssecretaris ter zitting niet heeft kunnen uitleggen wat de consequenties zijn van de inschrijving in het Griekse Nationaal Register Ongewenste Vreemdelingen (hierna: het register) en dat de veronderstelling van de staatssecretaris dat de inschrijving slechts een registratie betreft niet wordt gevolgd, nu de woorden "ongewenst vreemdeling" verdergaande implicaties lijken te hebben, en bedoelde inschrijving op grond van die overweging te betrekken bij haar oordeel dat de staatssecretaris niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ter onderbouwing van de stelling dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt, de bewijslast omtrent de gevolgen van de opneming van de vreemdeling in het register ten onrechte bij hem heeft gelegd. Daarmee heeft de voorzieningenrechter miskend dat de vreemdeling zijn stelling dat zijn asielverzoek door de Griekse autoriteiten enkel op grond van die inschrijving zal worden afgewezen en van toetsing aan het beginsel van refoulement geen sprake is of zal zijn, op geen enkele wijze heeft onderbouwd, aldus de staatssecretaris.

2.3. Uit een door de vreemdeling overgelegde vertaling van een besluit van de Chef van de Directie van de politie in van 5 juni 2006, waarin de registratie als ongewenst vreemdeling is vermeld, blijkt dat tevens is besloten de vreemdeling niet in bewaring te stellen omdat hij niet onder verdenking staat en hij geen gevaar vormt voor de openbare orde. Onder die omstandigheden heeft de staatssecretaris in de registratie van de vreemdeling in het register geen concreet aanknopingspunt hoeven zien dat aanleiding geeft nader te onderzoeken of in dit geval voldoende verzekerd is dat Griekenland jegens de vreemdeling zal voldoen aan zijn verplichtingen voortvloeiend uit het Vluchtelingenverdrag en het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM). De staatssecretaris betoogt terecht dat de voorzieningenrechter niet heeft onderkend dat het aan de vreemdeling was zijn stelling dat zijn registratie in het register betekent dat Griekenland toetsing aan het beginsel van non-refoulement achterwege zal laten, te staven. Nu de vreemdeling dat heeft nagelaten vormt die registratie geen concreet aanknopingspunt als vorenbedoeld.

De grief slaagt.

2.4. Grief 3 heeft geen zelfstandige betekenis en behoeft derhalve geen bespreking.

2.5. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 4 januari 2007 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover die gelet op het hiervoor vorenoverwogene nog bespreking behoeven.

2.6. De vreemdeling heeft betoogd dat hij in Griekenland geen eerlijke en zorgvuldige procedure zal krijgen, inclusief rechtsbijstand, tolk en overige opvang en hulp als bedoeld in artikel 4 van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming.

Reeds nu de vreemdeling zijn betoog niet met concrete gegevens heeft gestaafd, kan niet worden geconcludeerd dat aan de Griekse asielprocedure zodanige gebreken kleven, dat ten aanzien van de vreemdeling niet kan worden onderzocht en vastgesteld of hij de in voormelde verdragen genoemde risico's loopt indien hij naar het land van herkomst terugkeert, en daarom het risico bestaat dat Griekenland zijn verplichtingen voortvloeiend uit het Vluchtelingenverdrag en het EVRM jegens hem niet zal nakomen.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 20 maart 2007 in zaak nr. 07/1042;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. R. van der Spoel, Leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Voorzitter

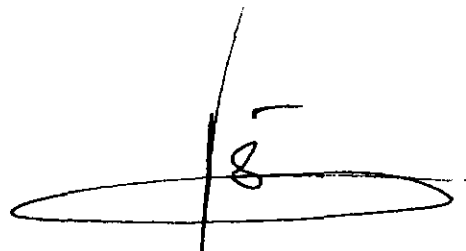
w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 14 november 2007

345

Verzonden: 14 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle
sector bestuursrecht
voorzieningenrechter

regnr.: Awb 07/1046 (voorlopige voorziening)
 Awb 07/1042 (beroep)

UITSpraak

inzake:

geboren op
van Somalische nationaliteit,
IND dossiernummer 0608.17.0313,
gemachtigde: mr. J.M.M. Verstrepen, advocaat te Oosterhout,
verzoeker;

tegen:

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,
als rechtsopvolger van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. M.S. Veld,
ambtenaar ten departemente, verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Op 17 augustus 2006 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 4 januari 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen, omdat Griekenland verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.
- 1.2 Bij brief van 5 januari 2007 is daartegen beroep ingesteld. Verzoeker mag de behandeling van het beroep niet in Nederland afwachten. Bij verzoekschrift van 5 januari 2007 is verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot in beroep is beslist.
- 1.3 Het verzoek is ter zitting van 13 maart 2007 behandeld. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 De voorzieningenrechter stelt vast dat voldaan wordt aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb). De rechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van verzoeker in afwachting van de beslissing op beroep moet worden verboden.
- 2.2 Op 17 maart 2003 is de Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna Vo 343/2003) in werking getreden. Vo 343/2003 is van toepassing op asielverzoeken die zijn ingediend vanaf 1 september 2003.
- 2.3 Ingevolge artikel 30, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag

ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.

- 2.4 Griekenland heeft op 29 november 2006 het overnameverzoek op grond van artikel 10. Eerste lid, Vo 343/2003 aanvaard.
- 2.5 Artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 geeft verweerder het recht om, in afwijking van het bepaalde in artikel 3, eerste lid, juncto de artikelen 5 tot en met 14, Vo 343/2003 het asielverzoek te behandelen.
- 2.6 Verzoeker heeft een aantal documenten met vertaling overgelegd uit de Griekse procedure. Uit het besluit van 5 juni 2006 blijkt dat verzoeker door de Griekse autoriteiten ongewenst vreemdeling is verklaard. Verzoeker meent dat hij bij terugkeer naar Griekenland risico loopt doordat hij het land zal worden uitgezet en geen eerlijke zorgvuldige procedure zal krijgen, inclusief rechtsbijstand, tolk en overige opvang en hulp als bedoeld in artikel 4 van de Definitierichtlijn. Gelet op het categoriale beschermingsbeleid dat diverse landen voeren is de maatregel van uitzetting en ongewenstverklaring in Griekenland – mede vanwege het ontbreken van contra-indicaties – onbegrijpelijk, temeer nu het om een Somalische onderdaan gaat. Verzoeker stelt voorts dat sterk de indruk bestaat dat de Griekse autoriteiten ontkennen dat verzoeker bescherming heeft gevraagd (asiel) terwijl dit gedurende de eerste dagen van zijn verblijf in Athene wel het geval was. De autoriteiten willen dit kennelijk niet als zodanig bevestigen. Bovendien heeft verzoeker, alhoewel hij formeel niet in bewaring is gesteld, wel zes dagen vast gezeten. Daarnaast is hij slechts in het Engels aangesproken en niet in zijn moedertaal, hetgeen onzorgvuldig is nu zijn Engels beperkt is. Verzoeker wijst nog op de uitspraak van deze rechtbank van 12 juni 2006, 30 maart 2006, 5 april 2006 en 10 april 2006 aangaande dreigend refoulement bij uitzetting naar Griekenland en wijst hierbij nog op het rapport van Amnesty International van oktober 2005 "Greece out of the spotlight". Ter zitting heeft verzoeker gewezen op de uitspraak van deze rechtbank en zittingsplaats van 11 januari 2007 (06/49925 en 06/49931), waarin onder meer de position paper van de UNHCR van 29 november 2004 aan de orde kwam.
- 2.7 De voorzieningenrechter oordeelt als volgt.
- In zijn algemeenheid mag ervan worden uitgegaan dat de lidstaten het beginsel van non-refoulement eerbiedigen. Het is aan de vreemdeling om op grond van concrete, op de individuele zaak betrokken feiten en omstandigheden aannemelijk te maken dat dit in dit geval wat betreft Griekenland anders is.
- 2.8 De voorzieningenrechter stelt vast dat verweerder de gestelde detentie van verzoeker in Griekenland niet heeft weersproken, en niet heeft betwist dat verzoeker gepoogd heeft asiel aan te vragen, maar daarin niet is geslaagd. Een en ander is in lijn met hetgeen de UNHCR in voornoemd rapport van november 2004 in § 1.1. heeft opgetekend.

Verzoeker(s) heeft/hebben voorts gewezen op § 1.4 van dit rapport. Uit die paragraaf blijkt, zakelijk weergegeven en voor zover thans van belang:

- in 2002 werd in Griekenland 0,3 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 1,0 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen); In alle lidstaten van de Europese Gemeenschap gezamenlijk bedroegen die percentages in 2001 onderscheidenlijk 11,2 en 22,4 %)
- in 2003 werd in Griekenland 0,06 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 0,6 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om

humanitaire redenen); In alle lidstaten van de Europese Gemeenschap gezamenlijk bedroeg het percentage ingewilligde aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van een verblijfsvergunning om humanitaire redenen) in 2003 21 %;

- In de eerste zes maanden van 2004 werd in Griekenland 0,3 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 1,07 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen).

In die paragraaf is voorts vermeld:

- "These results are to a large extent due to the fact that all decisions taken by the Ministry of Public Order at first instance are negative, whereas in the second instance positive recommendations made by the refugee appeals board are often not followed by the Minister. Furthermore, persons who according to international principles as well as the Greek national law (Presidential Decree no. 61/99) should be granted complementary protection (humanitarians status), such as persons who would be at serious risk of torture, inhuman or degrading treatment or generalised violence in a conflict situation, are generally denied this protection".

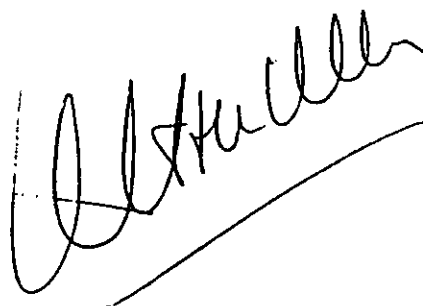
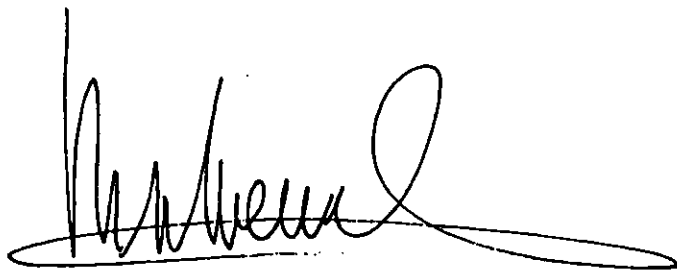
- 2.9 Ten aanzien van de inschrijving van verzoeker in het Nationaal Register Ongewenste Vreemdelingen is de rechter van oordeel dat verweerder desgevraagd ter zitting niet heeft kunnen uitleggen wat voor consequenties de inschrijving als ongewenst vreemdeling heeft voor de beoordeling van verzoekers asielaanvraag. Verweerders veronderstelling ter zitting dat de inschrijving als ongewenst vreemdeling wellicht slechts een registratie betreft wordt door de rechter niet gevolgd. De woorden 'ongewenst vreemdeling' lijken verdergaande implicaties te hebben.
- 2.10 De voorzieningenrechter is van oordeel dat met het bovenstaande zodanige algemene inlichtingen zijn gegeven en concrete, op de zaak betrokken feiten en omstandigheden gesteld en aannemelijk gemaakt, dat verweerder niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ter onderbouwing van de stelling dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt.
- 2.11 Gelet op het vorenstaande is de bestreden beschikking in strijd met de vereiste zorgvuldigheid tot stand gekomen en ontbeert deze een draagkrachtige motivering. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb, het beroep gegrond en wordt de bestreden beschikking vernietigd wegens strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 Awb.
- 2.12 Het verzoek om voorlopige voorziening wordt, gelet op de gegrondverklaring van het beroep, afgewezen.
- 2.13 Er bestaat aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het verzoek redelijkerwijs heeft moeten maken. Gelet op de samenhang tussen de zaken worden op grond van artikel 3 Besluit proceskosten bestuursrecht deze kosten vastgesteld op € 966,- (te weten: 1 punt voor het verzoekschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting en 1 punt voor het beroepschrift).

3 BESLISSING

De voorzieningenrechter

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt de bestreden beschikking;
- bepaalt dat verweerder opnieuw op de aanvraag dient te beslissen met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ten bedrage van € 966,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan de griffier van deze rechtbank dient te vergoeden;
- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.A.A. ter Meer-Siebers en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van M.H. van Wendel als griffier op **20 MAART 2007**

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: **20 MAART 2007**

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
17 APR 2007	
ZAAK:	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroepsschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. A. Wildeboer
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de voorzieningenrechter 's-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle
van 20 maart 2007
met kenmerk 07/1046 (voorlopige voorziening) en 07/1042 (beroep)

Inzake:

met IND-kenmerk 0608.17.0313
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. J.M.M. Verstrepen
advocaat te Oosterhout

Procesvertegenwoordiging
Zwolle
Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

A. Wildeboer
036 - 8886501

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 20 maart 2007, verzonden op 20 maart 2007, met kenmerken Awb 07/1046 (voorlopige voorziening) en 07/1042 (beroep) (*productie I*), in welke zaak de voorzieningenrechter het beroep tegen de beschikking van 4 januari 2007 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 17 augustus 2006 heeft verweerder een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw ingediend.
- 2.2 Bij besluit van 4 januari 2007 heeft de toenmalige Minister van Justitie deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Bij thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

- 3.1 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.10 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"De voorzieningenrechter is van oordeel dat met het bovenstaande zodanige algemene inlichtingen zijn gegeven en concrete, op de zaak betrokken feiten en omstandigheden gesteld en aannemelijk gemaakt, dat verweerder niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ter onderbouwing van de stelling dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt."

Grief 2

- 3.2 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.9 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"Ten aanzien van de inschrijving van verzoeker in het Nationaal Register Ongewenste Vreemdelingen is de rechter van oordeel dat verweerder desgevraagd ter zitting niet heeft kunnen uitleggen wat voor consequenties de inschrijving als ongewenst vreemdeling heeft voor de beoordeling van verzoekers asielaanvraag. Verweerder's veronderstelling ter zitting dat de inschrijving als ongewenst vreemdeling wellicht slechts een registratie betreft wordt door de rechter niet gevolgd. De woorden 'ongewenst vreemdeling' lijken verdergaande implicaties te hebben."

Grief 3

- 3.3 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.11 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"Gelet op het vorenstaande is de bestreden beschikking in strijd met de vereiste zorgvuldigheid tot stand gekomen en ontbeert deze een draagkrachtige motivering. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb, het beroep gegrond en wordt de bestreden beschikking vernietigd wegens strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 Awb."

- 3.4 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de voorzieningenrechter berust de rechtsoverweging 2.13 op pagina 3 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverweging aan.
- 4 **Toelichting op de grieven**
- Ad grief 1
- 4.1 Op grond van artikel 30, eerste lid, onder a, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen als een ander land ingevolge een verdrag, of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie, verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek. Op grond van artikel 3, tweede lid, Verordening (EG) 343/2003 (hierna verder : Vo 343/2003) blijft iedere staat bevoegd om zelf het asielverzoek te behandelen ook al zou op basis van de artikelen 6 tot en met 14 Vo 343/2003 of op basis van de artikelen 4, vijfde lid, Vo 343/2003, juncto artikel 16, eerste lid, onder c, d en e, Vo 343/2003, een andere lidstaat als verantwoordelijke lidstaat kunnen worden aangewezen.
- 4.2 Van de mogelijkheid het asielverzoek zelf te behandelen, wordt door de Staatssecretaris terughoudend gebruik gemaakt. Ten principale wordt er van uitgegaan dat de lidstaten de verplichtingen uit hoofde van het Vluchtelingenverdrag en artikel 3 EVRM naleven, tenzij er concrete aanwijzingen zijn dat het land waaraan de asielzoeker wordt overgedragen zijn internationale verplichtingen niet nakomt (zie nummers 2 en 15 van de preambule van Vo 343/2003). Daarbij ligt het op de weg van de asielzoeker om aannemelijk te maken dat zich in zijn zaak feiten en omstandigheden voordoen op basis waarvan de presumptie van eerbiediging door verdragspartijen van het Vluchtelingenverdrag of artikel 3 EVRM wordt weerlegd.
- 4.3 Verweerder heeft niet aan de hand van concrete aanwijzingen aannemelijk heeft gemaakt dat Griekenland vorenbedoelde internationale verplichtingen jegens hem niet zal nakomen, reeds omdat in casu sprake is van het nog niet hebben doorlopen van een *asielprocedure* (cursivering door ondergetekende) waardoor de Staatssecretaris niet gehouden is toepassing te geven aan artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003.
- Zie*
- *AbRS 15 november 2005, 200506323/1, (productie 2),*
 - *AbRS, 15 november 2005 200505554/1, (productie 3),*
- 4.4 Immers, in casu betreft het onbetwist een overnamesituatie, waarbij Griekenland zich ingevolge artikel 10, eerste lid, Vo 343/2003 heeft verplicht de asielaanvraag van verweerder inhoudelijk te behandelen. Dat, zoals de voorzieningenrechter opmerkt in rechtsoverweging 2.8 op pagina 2 van de bestreden uitspraak, niet is betwist dat verweerder in detentie heeft gezeten noch in de gelegenheid is gesteld een *asielverzoek* (cursivering door ondergetekende) in te dienen, doet aan het voorgaande niet af. Het claimakkoord van 29 november 2006 dateert immers van na die tijd.
- 4.5 Verder heeft de voorzieningenrechter bij zijn oordeel dat de Staatssecretaris niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ten onrechte betrokken de verwijzing van verweerder naar onder meer het rapport van de UNHCR van november 2004 en daarin opgenomen gegevens ten aanzien van Griekenland.

- 4.6 De voorzieningenrechter heeft daarmee miskend dat de algemene gegevens uit voornoemd rapport, waaruit blijkt van een vergelijkenderwijs laag percentage asielzoekers dat tot Griekenland is toegelaten in de jaren voorafgaande aan de publicatie van het rapport in november 2004 en dat de "Ministry of Public Order" niet in alle gevallen de aanbevelingen van de "refugee appeals board" zou opvolgen, op zichzelf niet kunnen leiden tot de conclusie dat in het individuele geval van verweerder jegens Griekenland niet langer zou mogen worden uitgegaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. Relevant is immers dat een lidstaat een vreemdeling niet terugstuurt naar een land waar hij te vrezen heeft voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of voor een behandeling als verboden in artikel 3 EVRM en niet welk percentage asielzoekers tot die staat wordt toegelaten.
- 4.7 De Staatssecretaris benadrukt dat het beleid aangaande artikel 3, tweede lid Vo 343/2003 - voor zover van belang en zoals hierboven onder 4.2 weergegeven - ook is gebaseerd op de vraag of de asielaanvraag van verweerder na overdracht inhoudelijk zal worden getoetst aan internationale regelgeving (waaronder artikel 3 EVRM). De (enkele) verwijzing van verweerder naar algemene stukken met daarin statische gegevens over inwillingen en afwijzingen van asielverzoeken in Griekenland in 2004, welke niet nader zijn geconcretiseerd, alsmede het gestelde omtrent de detentie van verweerder, kan, wat daar al van zij, aan het voorgaande niet afdoen. Immers, verweerder heeft geconcretiseerd noch nader onderbouwd dat en waarom en op welke wijze hieruit moet worden afgeleid dat de Griekse autoriteiten zijn asielaanvraag niet inhoudelijk zouden toetsen aan de hiervoor bedoelde internationale regelgeving.
- 4.8 De voorzieningenrechter miskent in de bestreden uitspraak dat het percentage inwillingen van asielaanvragen afgezet tegen het percentage inwillingen van asielaanvragen in andere Dublinlanden niets zegt over de vraag of in het betreffende Dublinland de verschillende Verdragsverplichtingen worden nageleefd.
- 4.9 Allereerst is van belang om bij een vergelijking van de percentages inwillingen tussen landen, deze percentages af te zetten tegen het aantal asielaanvragen dat in die bewuste landen is gedaan. Stel in twee willekeurige Dublinlanden werden in een jaar 2 asielaanvragen ingewilligd, alleen in land X zijn in dat jaar slechts 10 asielaanvragen ingediend en in land Y zijn dat er 100. Dit betekent dat land X 20% van de asielaanvragen is ingewilligd en in land Y slechts 2 %. Duidelijk moge zijn dat dit geenszins de conclusie rechtvaardigt dat land Y niet in overeenstemming met de diverse Verdragsverplichtingen zou handelen. De enige conclusie die in dit voorbeeld zonder meer kan worden getrokken, is dat in beide landen 2 gerechtvaardigde asielaanvragen zijn gedaan. Verder is evenmin bij een gelijk aantal asielaanvragen in beide landen en een verschil in percentage inwillingen de conclusie gerechtvaardigd dat het land met het laagste percentage de inwillingen niet in overeenstemming zou handelen met de diverse Verdragsverplichtingen. Mogelijk kan worden geconcludeerd dat het land met het laagste percentage terughoudender is in het inwillingen van de asielaanvragen dan het andere land. Evenzeer kan echter worden geconcludeerd dat in het land met het laagste percentage inwillingen minder gerechtvaardigde asielaanvragen zijn gedaan.

- 4.10 De voorzieningenrechter miskent daarnaast in de onderhavige uitspraak dat de oorzaken van een laag percentage inwilligingen van asielaanvragen in een land divers kunnen zijn.
- 4.11 In het geval van Griekenland kan bijvoorbeeld van belang zijn dat Griekenland op grond van zijn geografische ligging als een toegangspoort tot West-Europa kan worden gezien door asielzoekers afkomstig uit het Midden-Oosten. Die asielzoekers reizen Griekenland in met het oogmerk door te reizen naar andere "Dublin-landen". Dit betekent dat deze asielzoekers, als zij een asielaanvraag in Griekenland indienen, zo spoedig als mogelijk zullen doorreizen, hetgeen een afwijzing van hun asielaanvraag tot gevolg heeft. Uit de beschikbare informatie ten aanzien van Griekenland is ook gebleken dat in het geval een asielzoeker zijn woonadres in Griekenland had verlaten de asielprocedure van deze vreemdeling door de Griekse autoriteiten kon worden stopgezet ("interrupted"). Indien een asielzoeker tegen dit besluit niet binnen drie maanden bezwaar maakte kon de asielaanvraag worden afgewezen, hetgeen in het verleden veelvuldig gebeurde.
- 4.12 Daarbij komt dat de asielprocedure in Griekenland voldoet aan de minimumnormen, in die zin dat de asielzoeker in het geval van afwijzing van de aanvraag een rechtsmiddel kan instellen en hieromtrent door de "Minister of Public Order" geoordeeld wordt met inachtneming van een advies van de "Board of Appeal". Ook dit miskent de voorzieningenrechter in de bestreden rechtsoverwegingen.
- 4.13 Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat de voorzieningenrechter, door te overwegen als hij heeft gedaan, blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en de bestreden uitspraak om die reden voor vernietiging in aanmerking komt.

Ad grief 2

- 4.14 Met het overnameakkoord van 29 november 2006 heeft Griekenland zich in onderhavige zaak geconformeerd aan de verplichtingen welke haar worden opgelegd ingevolge Vo 343/2003, waaronder een inhoudelijke beoordeling van het asielverzoek van verweerder. Verweerder heeft gesteld dat zijn registratie in het Nationaal Register Ongewenste Vreemdeling maakt dat zijn asielverzoek in Griekenland zal worden afgewezen, hetgeen in strijd met de internationale verdragsverplichtingen is. In de bestreden rechtsoverweging legt de voorzieningenrechter ten onrechte de bewijslast bij de Staatssecretaris. Immers, duidelijk moge zijn dat voornoemde enkele stelling van verweerder onvoldoende is om als een concreet aanknopingspunt te kunnen worden aangemerkt op grond waarvan aangenomen dient te worden dat de Staatssecretaris niet zonder meer en zonder nader onderzoek van het internationaal vertrouwensbeginsel zou mogen uitgaan. Verweerder heeft op geen enkele wijze onderbouwd dat zijn aanvraag enkel op grond van deze registratie zal worden afgewezen. Voorts heeft verweerder evenmin onderbouwd dat indien zijn aanvraag al enkel op die grond wordt afgewezen, bij die afwijzing of bij een eventuele verwijdering niet zal worden getoetst aan het Vluchtelingenverdrag en artikel 3 EVRM.
- 4.15 De voorzieningenrechter heeft dit alles miskend, zodat ook om die reden de uitspraak niet in stand kan blijven.

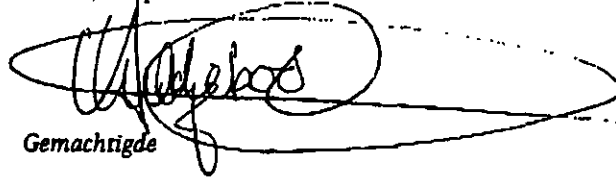
Ad grief 3

- 4.16 Deze grief heeft geen zelfstandige betekenis en dient te worden beoordeeld in het licht van de andere grieven.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 4 januari 2007 ingestelde beroep.

Zwolle, 17 april 2007

Gemachtigde

Mr. A. Wildeboer, senior procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6501
telefax 038 460 9152*